

– Perinteinen jäsenkorjaus ei ole manipulaatiohoitoa, vaan mobilisaatiohoitoa, ne ovat kaksi eri asiaa

Sormenpäät aistivat, sydän puhuu ego vaikennee

Mielenrauha on terveyden tae, sanovat perinteiset jäsenkorjaajat Leila Kattilakoski, Birgit Nurmela ja Satu Rajamäki. Ihminen kantaa kehossaan monenlaisia tunnetaakkoja. Niiden purkamiseen jäsenkorjaajat haluavat tarjota auttavat kätensä ja avoimen mielensä. Työtä tehdään aina rakkaudesta, ei koskaan ego edellä.

TEKSTI JA KUVAT: REETTA AHOLA

Halauksia. Iloista puheensorinaa. Naurua. Ilon ja liikituksen kyyneliä. Perinteiset jäsenkorjaajat **Leila Kattilakoski, Birgit Nurmela ja Satu Rajamäki** ovat tulleet

tapaamaan toisiaan Birgitin luokse Vähänkyröön, nykyiseen Vaasaan. Myös Satu asuu Vähässäkyrössä, samassa Saarenpään kylässä kuin Birgit.

– Kaksi perinteistä jäsenkorjaajaa samassa kylässä, onpa mukava yhteensattuma, naurahtaa perinteisen jäsenkorjauksen kouluttaja, Birgitin ja Sadun opettaja, Kannuksessa Keski-Pohjanmaalla asuva Leila Kattilakoski, Perinteinen jäsenkorjaus ry:n hallituksen puheenjohtaja.

– Onkin ihan sattuma. Emme tienneet toisistamme, ennen kuin tapasimme perinteisen jäsenkorjauksen koulutuksessa Etelä-Pohjanmaan opistossa Ilmajoella, toukokuussa 2012 perinteisiksi jäsenkorjaajiksi valmistuneet Birgit ja Satu kertovat.

Eri teitä jäsenkorjaajiksi

Leila, Birgit ja Satu ovat kukin löytäneet perinteisen jäsenkorjauksen eri teitä. Halu hoitaa on ollut kaikilla lapsesta saakka.

Leila Kattilakoski, 55, työskenteli ensin kymmenen vuotta kuntotoimijana fysikaalisissa hoitolaitoksissa, vanhusten parissa, terveyskeskuksessa ja kylpylässä. Häntä harmitti, kun ei asiakkaiden pyynnöistä huolimatta osannut laittaa heidän nikamiaan ”paikoilleen”.

– Olin kuullut mestariopettaja **Pentti Penttilästä**. Kun Kaustisella alkoi hänen vetämänä koulutus terveydenhuoltoalan ammatissa toimiville, päätin osallistua. Perinteiseksi jäsenkorjaajaksi olen valmistunut 1994.

Birgit Nurmelan, 52, perinteinen jäsenkorjaus hurmasi kertaheitolla, kun hän tutustui siihen Vaasan parapsykologisen seuran Kaustisten kansanparannuskeskuksen järjestämällä matkalla. Intialaista päähierontaa hän oli opiskellut aikaisemmin.

– Miehelläni petti kerran selkä ja opiskelamani intialainen päähieronta ja meridiaaniterapia eivät siihen auttaneet. Ajattelin, että perinteinen jäsenkorjaus varmasti toisi avun ja päätin tutustua siihen, 35-vuotias Satu Rajamäki kertoo.

Naiskolmikko harmittaa perinteiseen jäsenkorjaukseen liittyvä mielikuva naksautelusta.

– Perinteinen jäsenkorjaus ei ole manipulaatiohoitoa, vaan mobilisaatiohoitoa. Ne ovat kaksi eri asiaa.

Manipulaatiohoito tai käsittelyterapia tarkoittaa käsillä tehtävää, nivelten liikkutteluun perustuvaa hoitoa, jossa nivelen normaali liikelaajuus ylitetään. Tämä on tekniikka, jota käyttävät esim. kiropraktikot, osteopaatit ja naprapaatit.

Mobilisointi eli liikehoito on nivelten pehmeää, yhtäjaksoista liikuttamista nivelten luonnollisen liikelaajuuden raameissa.

– Manipulaatiohoito on täysin turvallista, kun hoitaja on alan koulutuksen saanut, korostaa Leila Kattilakoski.

Birgit Nurmela on huomannut, että asiakkaat monesti yllättyvät, kun perinteinen jäsenkorjaus ei satu eikä naksu.

– Hoidon hallinnassa asiakas on aina mukana, hoidon ei saa sattua, painottaa Kattilakoski.

Hän huomauttaa, että perinteinen jäsenkorjaus on universaali hoitomuoto.

– Samoja otteita kuin suomalaisessa perinteisessä jäsenkorjauksessa on maailmanlaajuisesti eri kansanperinnehoitoissa.

Jäsenkorjaajat näkevät työssään selviä vuodenaikapiikkejä. Keväällä selkä paljain autonrenkaita vaihtaneet ja puutarhatoihin rynnistäneet hakeutuvat hoitoon, puintiaikaan puimurin ratissa niskojaan ja reisiään jumiin saaneet maanviljelijät. Perinteisen jäsenkorjauksen menetelmin voi hoitaa kaikenikäisiä, myös vauvoja.

– Esimerkiksi pikkulapsille, joiden jalat ovat eripituiset, perinteinen jäsenkorjaus tuo nopeasti avun, sanoo Satu Rajamäki.

– Samoin esimerkiksi aikuisten polvikipuihin. Eräälle asiakkalleni jo yksi hoitokerta auttoi niin, että polvileikkausta ei tarvittukaan, kertoo Leila Kattilakoski.

Vaivat siirtyvät ylhäältä alaspäin

Jäsenkorjaaja lähtee selvittämään kivun syytä aina ensin haastatteleamalla tarkasti asiakkaansa.

– Hoitaja havainnoi esimerkiksi, miten asiakas kävelee, onko lantiossa ja selässä vinoutta, mitkä ovat käsien liikeradat, mil-

– Hyvä hoitaja muistaa levätä ja hoitaa myös itseään. Tärkeää on jakaa aikaansa läheisten ihmisten kanssa: kohdatessa oppii, perinteiset jäsenkorjaajat Birgit Nurmela (vas.) ja Satu Rajamäki sanovat.

terapiat ja hoidot

lainen on kokonaisuudessaan jalkojen sekä koko kehon rakenne ja asento sekä onko havaittavissa mahdollista jalkojen pituuseroa, kertoo Birgit Nurmela.

Hoito aloitetaan jalkapohjista. Vaivojen "siirtymisen" alhaalta ylöspäin selitetään jäsenkorjauksen näkemyksen mukaan johtuvan kineettisestä ketjusta eli siitä, että kehon jokainen osa on ketjun kaltaisesti yhteydessä toisiinsa.

– Esimerkiksi, jos loukkaat nilkan, seuraavaksi alkaa kiukutella polvi, sitten lantio. Lopulta kipu tuntuu kallonpohjassa saakka ja myös leukapielet kiristävät. Loukkaantuminen voi tapahtua vaikkapa keskivartaloon ja jättää lantiokorin vinoon. Tällöin kineettinen ketju muuttuu loukaantumiskohdasta sekä ylös-, että alaspäin, sanoo Satu Rajamäki.

Muutokset eivät tule hetkessä, vaan pikku hiljaa, vuosien saatossa, ellei kehoa täsapainoteta.

Keho niin vahva kuin sen heikoin lenkki

Parisen tuntia kestävä hoidon aikana perinteinen jäsenkorjaaja lukee asiakkaansa kehosta monia asioita.

– Stressi, huono nukkuminen, fyysiset ja psyykkiset loukkaantumiset, työasennot, tavat ajatella asioista ja toisista ihmis-

tä, epäterveellinen ravinto. Nämä kaikki pakkautuvat kehoon ja tukkeuttavat sitä tavalla tai toisella, ja tulevat ilmi esimerkiksi kipuina, jumeina, migreeninä, suolistongelmina, pahimmassa tapauksessa masennuksena, Leila Kattilakoski sanoo.

– Keho on juuri niin vahva kuin sen heikoin lenkki, Satu Rajamäki tiivistää.

– Ja keholleen ei voi valehdella, vaikka mielelleen valehtelisi. Kehomme on sen verran viisas, huomauttaa Birgit Nurmela.

Häntä surettaa, miten suuria taakkoja moni ihminen ottaa itse, omin voimin kantaakseen. Samoin monen suomalaisen tapa olla ikuinen suorittaja surettaa häntä.

– Sitten vain saattaa yhtenä päivänä tulla totaalinen stoppi. Selkä, jalat tai pää pettää.

Leila Kattilakoski korostaa, että hoitaja ei suinkaan töräytä asiakkaalleen käsillään ja mielensä sormenpäillä lukemiaan asioita, vaan asiakasta johdatellaan hienotunteisesti oivaltamaan jumitustensa alkulähteitä. Aina ei edes johdatella, mikäli hoitaja huomaa, että asiakas ei ole valmis kohtaamaan tunnelukkojaan; asiakkaan ehdoilla mennään.

– Kerran kysyin täysin spontaanisti eräältä asiakkaaltani hänen jumissa olevaa selkäänsä kokeiltuani, että mitä ihmettä sinä oikein kannat selässäsi. Selkämme kun varastoi kaikki tunteemme, esimerkiksi tunte-elämän lukot jumiuttavat rintarangan. Voi mitä kaikkea tämä ihmisparka kantoi-kaan aina lapsuudestaan saakka, Leila Kattilakoski kertoo.

Väylä pelkojen käsittelyyn

Leila, Birgit ja Satu painottavat, että erilaiset, eri asioista johtuvat pelot ovat mieltä ja kehoa pahiten jumiuttavia energiasyöppöjä.

– Perinteinen jäsenkorjaus on hyvä väylä myös pelkojen käsittelyyn, he sanovat.

– Pelko estää elämään tässä hetkessä. Pelko pitää kiinni menneessä tai laittaa murehtimaan tulevaa, sanoo Leila Kattilakoski.

– Mielenrauha, se on varmasti terveytemme paras tae, naiset toteavat.

Mikäli asiakas haluaa ja on valmis hoidossa purkamaan sisimpäänsä ja siellä olevia pelkoja, jäsenkorjaajat kuuntelevat. Eivät tuomitse, eivätkä neuvo, mutta eivät myöskään mene asiakkaan tunnetilaan mukaan.

– Yhdessä voimme pohtia asiakkaan tilannetta.

Sydän puhuu, ego on hiljaa

Leila Kattilakoski korostaa, että perinteisestä jäsenkorjausta tehdään aina nöyrästi ja sydämellä, ei egosta käsin.

– Empaattisuus ja eettisyys ovat hoitotyön johtotähdet. Kaiken perusta on ehdo-

Hoitotyöhön Leila Kattilakoski peräänkuuluttaa vanhojen kaustislaisten mestariparantajien asennetta:

– He eivät olleet maailman napoja, vaan nöyrästi avoimia uudelle. Omassa hiljaisuudessaan he hoitivat kanssaihmiään työtä pelkäämättä ja tunteja laskematta. Aina sydän edellä.

ton luottamus asiakkaan ja hoitajan välillä.

Koulutus antaa perustiedot ja -taidot.

– Mutta hoitotyötä tehdessä oppii kaiken aikaa. Siksi teen edelleen kouluttajan työtä ohella käytännön hoitotyötä 3,5 päivää viikossa, Leila Kattilakoski kertoo.

Asiakkaat ja elämä ovat Leilan, Birgitin ja Sadun tärkeitä opettajia, samoin luonto.

– Ja rakkaudella, sillä pääsee aina pitkälle, korostaa Birgit.

Kolmikko suuntaa katseensa taivalle. Sieltä ylhäältä he kertovat saavansa voimansa. Leila Kattilakoski sanoo, että hänen koko hoitoalalle hakeutumisen on yläkerran ansiota.

– Sisareni sairastui ylioppilaskeväänäni syöpään. Sanoin yläkerralle: Tehdään diili. Jos parannat sisareni, lähdän hoitoalalle. Sisareni parantui. Pääsin 800 hakijan joukosta niiden 20 onnekkaan joukkoon, jotka aloitimme syksyllä 1980 kuntahoitajan opinnot Oulun sairaanhoito-oppilaitoksessa.

Koululääketieteen ja täydentävän lääketieteen vastakkainasettelu harmittaa Leilaa, Birgitiä ja Satua.

– Molemmilla olisi toisilleen paljon annettavaa. Tiedon puute on varmasti pahin ennakkoluulojen aiheuttaja, he sanovat.

Hoitotyöhön Leila Kattilakoski peräänkuuluttaa vanhojen kaustislaisten mestariparantajien asennetta.

– He eivät olleet maailman napoja, vaan nöyrästi avoimia uudelle. Omassa hiljaisuudessaan he hoitivat kanssaihmiään työtä pelkäämättä ja tunteja laskematta. Aina sydän edellä. ♦

Haastateltavat tavoitat:

leila.kattilakoski@kotinet.com,

birgit.n@netikka.fi, satu.r@netikka.fi

Vähässäkyrössä Saarenpään kylässä asuu kaksi perinteistä jäsenkorjaajaa: Birgit Nurmela ja Satu Rajamäki (kuvassa ylempänä).